

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 9Co/15/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722200086  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5722200086.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: V. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A. - F., proti žalovanej: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A. - F., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č. k. 11C/3/2022-43 zo dňa 17. januára 2022, takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť jednorazovo vypratať nehnuteľnosti a zdržať sa nakladania s nimi, a to nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Martin, obci A. - F., katastrálnom území A., zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako pozemky CKN parc. č. 451 o výmere 475 m<sup>2</sup>, zastavaná plocha a nádvorie a č. XXX o výmere 271 m<sup>2</sup>, záhrada a ako stavba súp. č. XXX, rodinný dom postavený na parc. č. CKN 451 (ďalej len spoločné nehnuteľnosti), vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých je podielovým spoluvlastníkom, a to do právoplatného skončenia všetkých prebiehajúcich konaní nielen vo veci samej. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 139 ods. 2 OZ, § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. c) a d), § 328 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že žalobca v danom prípade neosvedčil právny vzťah, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a to právo žalobcu ako majoritného spoluvlastníka spoločných nehnuteľností vylúčiť žalovanú ako minoritnú spoluvlastníčku z užívania nehnuteľností. Z návrhu žalobcu nevyplýva, že by žalobca so žalovanou konal ako so spoluvlastníčkou ohľadom užívania spoločných nehnuteľností a že by k rozhodnutiu o jeho výlučnom užívaní spoločných nehnuteľností došlo po ich spoločnom rozhodovaní. O ďalšom užívaní nehnuteľností rozhodol sám žalobca bez akejkoľvek účasti žalovanej. Čo sa týka druhého navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré spočíva v zdržaní sa práva nakladania so spoločnými nehnuteľnosťami žalovanou konštatoval, že ani tomuto nebolo možné vyhovieť, a to jednak z dôvodu, že žalobca žiada zdržanie sa nakladania s celou nehnuteľnosťou a žalovaná je jej spoluvlastníčkou len v podiele 1/8 a jednak z dôvodu, že žalobca neosvedčil reálnosť krokov žalovanej smerujúcich k predaju jej spoluvlastníckeho podielu inej osobe. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo jej preukázateľne žiadne nevznikli.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal o prehodnotenie rozhodnutia. Považoval za nedostatočné, aby súd postavil svoje rozhodnutie len na absencii vyjadrenia žalovanej k užívaniu spoločných nehnuteľností. Žalovaná sa niekoľkokrát zúčastnila rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou. Všetky tieto konania boli ústne a rovnako neúspešné

ako tie písomné. Aj pri rozhodnutí o vylúčení z užívania spoločnej veci je možnosť dovolať sa svojich práv súdnou cestou. Žalovaná sa písomne voči jeho rozhodnutiu neodvolala, avšak naň reagovala negatívne. Pokiaľ sa spoluvlastník odmieta oficiálne vyjadriť, súd musí toto akceptovať. Má za to, že splnil všetky potrebné kroky, aby sa mohol domáhať neodkladným opatrením o vylúčení žalovanej z užívania spoločnej veci. Žalovaná je trestne stíhaná pre trestný čin podľa § 208 Trestného zákona, a preto žiadal aby jeho návrh bol prehodnotený najmä z pohľadu trestno-právnej roviny. Aby uspokojil očakávaný predpoklad súdu, že na rozhodovaní o hospodárení so spoločnou vecou sa skutočne zúčastnili všetci spoluvlastníci, rozhodol sa o opakované vyzvanie žalovanej k písomnému vyjadreniu a podaniu návrhov k užívaniu spoločnej veci.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, v celom rozsahu sa stotožniac s jeho odôvodnením, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

4. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd považuje za nutné uviesť, že príslušné zákonné ustanovenia upravujú neodkladné opatrenie ako inštitút procesného práva, pre ktorého aplikáciu sa vždy vyžaduje naliehavosť predbežnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená, t. j. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP), ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP).

5. V danom prípade sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti, ako aj zdržať sa nakladania s nimi. Svoj návrh odôvodňoval neprípustným správaním žalovanej (spoluvlastníčky predmetných nehnuteľností v podiele 1/8), ktorá neprispôsobivo užíva spoločné nehnuteľnosti, ako aj jej nedôstojným správaním voči nemu (ako spoluvlastníkovi predmetných nehnuteľností v podiele 7/8) a jeho starej matke, ktorá s nimi býva. Návrh ďalej odôvodňoval tým, že dňa 11.10.2021 vydal Rozhodnutie o vylúčení žalovanej z užívania spoločnej veci podľa ust. § 137 ods. 2 OZ, na ktoré žalovaná reagovala tak, že dokument roztrhala. Podstatou vedeného sporu bolo rozhodnúť o tom, či je v danej situácii dôvodné na základe uvádzaného skutkového stavu nariadiť neodkladné opatrenie. Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia vychádzal zo skutkových okolností uvedených v návrhu (a odvolaní) a dospel k záveru, že žalobca vo vzťahu k žalovanej neosvedčil pravdepodobnosť svojho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zo žalobcom predložených listín nemal ani odvolací súd osvedčenú tú skutočnosť, že by žalobcom vydanému rozhodnutiu o vylúčení žalovanej z užívania spoločnej veci predchádzali nejaké spoločné rokovania o možnom spôsobe vysporiadania spoluvlastníckych vzťahov. Žalobca sa teda sám rozhodol ako naloží s predmetnými nehnuteľnosťami v podielovom spoluvlastníctve bez participácie žalovanej, napriek tomu, že zákon prioritne predpokladá uzavretie dohody spoluvlastníkov o hospodárení so spoločnou vecou (§ 139 ods. 2 OZ). Záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebolo osvedčené právo žalobcu ako majoritného spoluvlastníka spoločných nehnuteľností vylúčiť žalovanú ako minoritnú spoluvlastníčku z užívania týchto nehnuteľností, je preto správny.

6. Pokiaľ žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržania sa nakladania s nehnuteľnosťami odôvodniac, že žalovaná sa vyhráža ich prevodom na inú osobu, ani tejto časti návrhu nebolo možné vyhovieť, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil skutočnosti, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaná už reálne podnikla úkony smerujúce k prevodu predmetných nehnuteľností.

7. Ani následne žalobcom v odvolacom konaní predložené dokumenty (predložené podaním zo dňa 17.02.2022 označeným ako „Odvolanie voči uzneseniu - doloženie dôkazov“) neboli spôsobilé vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté závery inak, a to z toho dôvodu, že odvolací súd pri rozhodovaní o žalobcovom odvolaní voči napadnutému rozhodnutiu musel vychádzať z rozhodujúceho stavu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 CSP). Na základe uvedeného je vylúčené, aby odvolací súd založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré nastali až v odvolacom konaní (po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie), a preto odvolací súd na doložené dokumenty neprihliadol. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva žalobcovi do pozornosti ust. 329 ods. 3 CSP, v zmysle ktorého sa

navrhovateľ môže domáhať ochrany svojich práv a oprávnených záujmov novým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ak dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná mala úspech v odvolacom konaní, mala by preto aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania, no keďže jej v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli, náhradu trov odvolacieho konania jej nepriznal.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).